

1 de maig del 1954

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

La teva carta del 24 d'abril ha dissipat els nuvols d'angoixa que s'havien congriat entorn nostre pel llarg silenci que hem patit. Fa pocs dies vaig escriure't, significant la nostra terrible angoixa, i m'apresso a contestar-te, amb el desig de que aquestes ratlles dissipin, també el neguit que les meves paraules t'hagin pogut ocasionar. Ahir fou la Junta General d'Accionistes de la Sirven, la preparació de la qual i la mateixa celebració m'han tingut molt enfeinat. Avui encara tinc "forasters" i per això no podré dedicar-te el temps que voldria. La setmana entrant, àdhuc sense esperar notícies teves, tornaré a escriure't. És possible que alguna carta teva s'hagi extraviat. Les meves les certifico totes. Ademés llevat de la present, en la qual no m'ha estat possible fer-ho, en totes les anteriors t'he tramès "Gaeli". Per la numeració de les quartilles trameses podràs deduir si se n'ha extraviat alguna. Diga-m'ho per la meua tranquil·litat i per a enviar-te les còpies de les que s'hagin pogut perdre.

D'aquesta ensulciada del peso aquí no se'n parla. Estem en plena euforia d'americanisme i res d'allò que els pugui deixar en entredit no sapem pot contar. Si les conseqüències del desastre no t'afecten de manera particularment mal, però sospitem que d'una manera o altra t'han d'atrapar i, es clar, no sabem resignar-nos a creure el contrari. El desballestament del món, que les descobertes atòmiques converteix en més tràgic, no ens té pas gaire preocupats. Almenys oficialment. Tutelats pels poderosos yankis, sembla que no ens cal temer res.

